

DOPISY

DOPISY LAICKÉHO SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA

„Hled! Toto dítě je určeno k pádu i povstání mnohých v Izraeli; má být znamením, jemuž se bude odpírat – a tvou vlastní duši probodne meč! –, aby vyšlo najevo skryté smýšlení mnoha srdcí.“

(Lk 2,34b-35)

Z našich pramenů

P. Silvestr M. Braito OP

Kurs následování Krista (převzato z *Na hlubinu* roč. VI 1931)

9. část: Utrpení Páně

Znáte všichni překrásnou modlitbu, kterou církev Páně podává po sv. přijímání věřícím? Duše Kristova, posvět' mne... utrpení Páně posilni mne, krvi Kristova, opoj mne... Kdy jsi se sám zamyslel jednou vážně, opravdově celou duší, máje celý svůj život před očima, kdy jsi s ním poklekl jednou tiše před křížem?

Svatí doporučovali v bojích a v pokušeních zadívat se vážně na kříž Páně. Na kříž, abychom viděli, jak strašně musí Bůh trestati hřích, jak až daleko dohnal hřích náš Spasitele, a abychom viděli, jak jsme milováni Bohem, který Syna svého neušetřil, abychom měli sílu pro chvíle osamocenosti, abychom si uvědomili, že nemůže nás opustiti ten, který nám Syna svého dal, že nám všechno dal a že proto můžeme a musíme s naprostou důvěrou k němu vzhlížeti, i když nás děsí naše vlastní hříšnost. Jestliže vlastní naše hříšnost nás dovede zatratiti, tak nekonečná láska, která se na kříž přibíti dala, dovede nás spasiti.

Celé utrpení Ježíšovo je kolem těchto dvou os soustředěno, jež jsou dvěma jenom pro nás, kteří si nedovedeme představit dokonalou jednotu Boží, totiž kolem osy spravedlnosti a lásky. Jestliže dříve proti sobě stály v očích lidí tyto dvě božské vlastnosti, v Kristu Ježíši se obě viditelně pro nás spojily. *Justitia et pax osculatae sunt*. Spravedlnost a pokoj se políbily. Svätý Bernard provedl tuto myšlenku v homilii na tato slova v dokonalé mystické drama.

Toto svaté, nevyslovitelné a tajemné spojení spravedlnosti a lásky v Ježíši Kristu k svätému šílenství lásky a vděčnosti dohánělo svaté, kteří se vcítily do lidské nicoty, do propasti lidské bídy a do závrtných propastí lásky Kristovy.

Bylo opravdu nutné, aby Kristus trpěl? Což nemohl Bůh jen tak odpustiti lidstvu? ptá se sám sv. Tomáš. A mezi mnohými

odpověďmi tato je pro nás nejúctěšnější: Právě proto, že miloval nás Bůh, chtěl nám odpustiti jen přesným naplněním spravedlnosti, protože v tom se právě zračí jeho láska, že nám chtěl dáti, z čeho bychom mohli zaplatiti.

Kristus vzal na sebe tělo lidské a tak patřil k lidskému pokolení. Byl jeho hlavou, a co on vykonal, celému lidskému pokolení Otec nebeský přičítal. A tak přičítal jemu i zaplacení přísných Božích úctů. Naše jest ono zaplacení, lidskému pokolení přesně a doslovně patří. Tak nám dala láska Boží sama, čím bychom mu mohli zaplatiti. Sv. Tomáš jemně naznačuje jemnost lásky Boží, která nezahanbila hříšníka, že by mu odpustila pro jeho naprostou insolventi, nýbrž dala mu bohatství nesmírné, totiž Syna svého, aby jím bylo zaplacen.

Slušelo se, aby Kristus zaplatil, když byl člověkem a když člověkem jedině dokonalým, když patřil k nám a když jsme my všichni ostatní byli stíženi vinou a trestem, z nichž jsme se sami nemohli vymaniti.

Nemůžeme ani na okamžik zapochybovati o lásce a milosrdenství Božím, když pohlédneme na kříž. Sv. Tomáš volá: Co by nám ještě Bůh odřekl, když nám dal Syna svého, co bychom ještě nemohli všechno očekávati a doufati od něho? Po Kristově utrpení, po jeho krvi a po jeho smrti můžeme se všeho odvážiti od Boha žádati, všechno od něho chtíti a směle očekávati.

A druhou osou utrpení Páně jest Spravedlnost Boží, Bůh musí si žádati, aby všichni tvorové, a proto i člověk, jenom jemu sloužili, jenom jeho měli za Pána. Od této povinnosti ani všemohoucí Bůh nikoho nemůže osvoboditi. Protože všechno štěstí a dobro jediné od Boha jest, neštěstím a zlem musí býti stížen každý, kdo se od Boha odchyluje. A není největším neštěstím navštívení pozemské. Již to jest strašně tíživým trestem pro člověka, když se Bůh odmílí, když se člověk vleče po zemi, když se dusí v prachu země, zatím co byl stvořen k tomu, aby vystupoval k podobnosti s Otcem nebeským.

Bůh musí celého tvora pro sebe žádati, musí chtíti celé jeho služby. Této službě se žádný tvor nevyhne. I když se rouhá, i když se proti němu vzpírá. Nechce-li totiž sloužiti jeho lásce, musí sloužiti jeho spravedlnosti.

Zmučené Tělo Kristovo, hořkostí nasycená duše jeho volají výmluvně o tom, jak Pán požaduje zaplacení a zadostiučinění a naplnění cti své do poslední podrobnosti.

Což byla malá muka Spasitelova? Spasitel vytrpěl všechny druhy utrpení. Na těle i na duši. Tělo jeho bylo podrobena bolestem nejstrašnějším, ústa hoří v horečce, na celém těle není zdravého místečka, samá rána a hnis, jeho hlava zbodaná trním, údy natažené a přibité, krev crčí z tisíce-rých ran, k nimž se slétá dotěrný hmyz, proti němuž nemá ochrany. Duše jeho napojena hrůzou hříchu. To byla jedna z velkých bolestí Kristových, podle sv. Tomáše, Kristova bolest nad hříchy. Protože tolik miloval Otce a protože byl Moudrost sama, proto věděl jedině dobře a jedině dokonale, jakou ohavnou nestvůrností je vina. Za všechny nás to procítil Spasitel, za všechny, kteří pijem hříchy ať všední ať těžké jako vodu a nepovážíme, co je to vzpoura ubohého tvora proti zákonu nejvyššího Božího Majestátu. Kristus trpěl bolestí nad všemi, kteří pohrdnou i touto jeho láskou, kteří i po tomto důkazu Otcovy lásky zase raději budou milovati nepravost a vlastní neštěstí... I na své cti trpěl Kristus. On Bůh byl počten mezi nepravé, rouhající se jeho lásce, smějící se jeho dobrotě. Trpí od pohanů i od Židů, trpí zbabělosti svých učedníků.

V čem spočívá síla utrpení Kristova? Kdosi se pozastavil jednou přede mnou, že to nemohla býti hmotná tělesná utrpení Páně. A přece Kristus vykoupil nás svými bolestmi jako člověk. Právě proto, že byl člověkem, mohl zaplatiti za lidstvo, protože byl hlavou jeho, jak praví sv. Tomáš. Ale nesmírnou cenu mělo jeho utrpení proto, že to bylo utrpení Krista, jenž byl osobou Věčného Slova, v jehož osobě věčného Slova byly spojeny obě přirozenosti božská i lidská. Lidská přirozenost trpěla, ale tato přirozenost byla spojena v božské osobě a proto každý čin Kristův tímto spojením měl nekonečné ceny. Proto nekonečné též ceny byla poslušnost Kristova k Otci. Proto mohl poslušností svou zaplatiti za neposlušnost prvního člověka. Jako neposlušností jednoho člověka přišla smrt na svět podobně poslušností Kristovou byli jsme vykoupeni. Kristus svou smrtí, svou poslušností zaplatil za naši vinu, za naši vzpouru. Podal Otci dokonalou jistou obět, když člověk před tím obět Bohu

odepřel, podal ji v naprosté poslušnosti, protože Bůh prohlásil, že již nechce oběti, nýbrž poslušnosti. Tím, že dal život svůj, život, který měl nekonečnou cenu, tím zadostiučinil za všechny, tím posvětil život všech lidí, tím pro něj zasloužil a vyprosil zase milost Boží. Krví Kristovou jsme se po druhé zrodili, dokonaleji a šťastněji zrodili, totiž k účasti na přirozenosti a životě Božím.

Když volá Ježíš na kříži Dokonáno jest, podotýká svatý Tomáš, bylo opravdu všechno dokonáno, naplněno. Zákon byl naplněn, protože naplnil Ježíš míru poslušnosti, spravedlnost naplnil, protože zaplatil do posledního písmene za hříchy, naplnil i zákony obřadní, protože podal Otcí Oběť nejdokonalější. Naplnil konečně i lásku, protože dal všechno, co měl, a způsobem nejlepším. Z lásky naplnil poslušnost a poslušností vyvrcholil lásku.

A protože byl Ježíš hlavou mystického Těla církve, hlavou celého lidstva, proto všem zasloužil odpuštění, všem zasloužil lásku Otcovu, milost jeho měla podíl na jeho přirozenosti a na jeho životě. Protože byl hlavou, mohl se život a zásluhy jeho přelíti na celé lidstvo, na všechny údy jeho svatého Těla. Taková byla láska Kristova, že dovedla odčinit i za hřích největší, za hřích, abych tak řekl bohovraždy Židů. I za ně prosil Pán, i jim zjednal odpuštění a věříme, že i oni jednou skloní hlavu svou pod sladké jeho lásky Páně.

A tak jako odstranil hříchy všechny Kristus tím, že je odčinit, ještě jedno ovoce má a mělo by míti i v nás utrpení Páně. Kříž Kristův měl by býti nám stálou výčitkou, měli bychom si stále připomínati: A my jsme ho zabili! Ošklivost a hrůzu hříchu mělo by nám vlítni Utrpení Páně. Jak strašná je vina, když tak strašně musila býti pomstěna na těle a duši nejnevinnějšího. Když On tě tolik miloval, chtěl bys ty mu nenávisť, pohrdáním, nevděkem, lehkomyšlným zahráváním s jeho spravedlností odplácti? Chceš si vynutiti jeho spravedlnost těžce dopadající? Kříž jest jedinou záchranou. Koho kříž nezachrání, musí utonouti v záplavě hříchu a trestu Boží spravedlnosti. Přímo pod křížem se totiž lačně otvírá jícen pekla.

Prosby o modlitby

a) obecné (převzato z OPuscula):

- ... za zdar generální kapituly 2013
- ... za projekt přestavby pražského kláštera
- ... za apoštolské působení v médiích, především na internetu
- ... za naše bratry studenty ve Francii
- ... za znojemské mnišky, které hledají nový příbytek
- ... za projekt kláštera mnišek v Praze-Lysolajích
- ... za jarní misie v Broumově a letní misie v Jablonném v Podještědí
- ... za zdar jednání provinční rady LSSD a volbu nového provinčního moderátora
- ... za Postupovy v jejich těžké životní situaci
- ... za těžce nemocnou dvoutletou Anežku a další nemocné příbuzné sestry Zdislavy z LS v Jirkově

b) speciální (MS Plzeň):

- ... za našeho otce biskupa Františka
- ... za naši diecézi
- ... za naše zemřelé členy známé i neznámé
- ... za naše nemocné členy
- ... za naše členy, kteří se nemohou dostavovat na společná setkání
- ... za naše členy, kteří s naším MS nejsou v kontaktu
- ... za naše představené a za Boží pomoc pro všechna důležitá rozhodnutí
- ... za našeho řádového asistenta otce Prokopa
- ... za bratry v plzeňském konventu
- ... za farnost u Panny Marie Růžencové v Plzni
- ... za farnosti všech našich bratří a sester
- ... za našeho adoptovaného syna Udaye Kumara Gallelu
- ... za otce biskupa Anthony Poola
- ... za kurnoolskou diecézi

Přejeme hojnost Božího požehnání:

Narozeniny

† Věra Kolumba Mrázová	11.1.1919
Judita Šmolíková	13.1.1954
Vincenc Horáček	13.1.1965
† Milena Norberta Koulová	19.1.1922
Monika Lhotáková	7.2.1936
† Miroslav Albert Němec	12.2.1917
P. Prokop Bahník	18.2.1952
Lukáš Jírka	1.3.1958
P. Cyprián Suchánek	4.3.1974

Časné sliby

Mons. Dominik Duka	6.1.1969
Kateřina Taliánová	13.2.2007
Fr. Tomáš Zeman	3.3.1976

Věčné sliby

Jeroným Ježík	4.1.2011
Mons. Dominik Duka	7.1.1972
† Miloš Martin Aul	12.1.1990
Markéta Aulová	12.1.1990
Tomáška Srbecká	12.1.1992
† Otomar Vojtěch Hana	28.1.1995
Kateřina Taliánová	6.2.2010
P. Savio Řičica	26.2.1983
Fr. Tomáš Zeman	3.3.1979

Úmrtí

† Miroslav Albert Němec	10.2.1999
† Miloš Martin Aul	11.2.2012

Svátek

† Marie Kateřina (Ricci) Jandová	4.1.
Markéta (Uherská) Aulová	19.1.
Fr. Tomáš (Akvinský) Zeman	28.1.
P. Tomáš (Akvinský) Pospíšil	28.1.
Tomáš (Akvinský) Mička	28.1.
Tomáška (Akv.) Srbecká	28.1.
Jordán (Saský) Basl	13.2.

Příští schůzka MS bude **5. března** od 16 hod.

DOPISY - informační měsíčník laiků O.P. Vydává Laické sdružení sv. Dominika - Místní sdružení Panny Marie Růžencové, Jiráskovo nám. 30, 301 54 Plzeň: <http://pmr.op.cz>; e-mail: j.horacek@centrum.cz.

Pouze pro vnitřní potřebu. Neprodejné. Odpovědný redaktor Jan Vincenc Horáček.

Příspěvky zasílejte na výše uvedené adresy. Redaktor si vyhrazuje právo příspěvky upravovat a krátit.